एष ते कथितो धर्म्मः सात्वतः कुरुनन्दन। कुरुष्वैनं यथान्यायं यदि शक्तोऽसि भारत।
एवं हि स महाभागो नारदो गुरवे मम। श्वेतानां यतिनाञ्चाह एकान्तगतिमव्ययां।
व्यासश्चाकथयत् प्रीत्या धर्म्मपुत्राय धीमते। स एवायं मया तुभ्यमाख्यातः प्रसृतो गुरोः।
इत्थं हि दुश्चरो धर्म्म एष पार्थिवसत्तम। यथैव त्वं यथैवान्ये भवन्तीह विमोहिताः। १२९२५
कृष्ण एव हि लोकानां भावनो मोहनस्तथा। संहारकारकश्चैव कारणञ्च विशाम्पते।
इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्व्वणि मोक्षधर्म्मपर्व्वण्येकान्तिभावे पञ्चाशदधिकत्रिशतोऽध्यायः॥ ३५०॥

॥ जनमेजय उवाच ॥ साङ्ख्ययोगं पञ्चरात्रं वेदारण्यकमेव च। ज्ञानान्येतानि ब्रह्मर्षे लोकेषु प्रचरन्ति हि।
किमेतान्येकनिष्ठानि पृथङ्निष्ठानि वा मुने। प्रब्रूहि वै मया पृष्टः प्रवृत्तिञ्च यथाक्रमं।

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ जज्ञे बहुज्ञं परमत्युदारं यं द्वीपमध्ये सुतमात्मयोगात्। पराशरात् सत्यवती महर्षिं तस्मै नमोऽज्ञा
नतमोनुदाय।

पितामहाद्यं प्रवदन्ति षष्ठं महर्षिमार्षेयविभूतियुक्तं। नारायणस्यांशजमेकपुत्रं द्वैपायनं वेदमहानिधानं। १२९४०
तमादिकालेषु महाविभूतिर्नारायणो ब्रह्ममहानिधानं। ससर्ज्ज पुत्रार्थमुदारतेजा व्यासं महात्मानमजं पुराणं।

॥ जनमेजय उवाच ॥ त्वयैव कथितः पूर्व्वं सम्भवो द्विजसत्तम। वशिष्ठस्य सुतः शक्तिः शक्तिपुत्रः पराशरः।
पराशरस्य दायादः कृष्णद्वैपायनो मुनिः। भूयो नारायणसुतं त्वमेवैनं प्रभाषते।
किमतः पूर्व्वजं जन्म व्यासस्यामिततेजसः। कथयस्वोत्तममते जन्म नारायणोद्भवं।

॥ वैशम्पयान उवाच ॥ वेदार्थान् वेत्तुकामस्य धर्म्मिष्ठस्य तपोनिधेः। गुरोर्म्मे ज्ञाननिष्ठस्य हिमवत्पादआश्रमतः। १२९४५
कृत्वा भारतमाख्यानं तपःश्रान्तस्य धीमतः। शुश्रूषान्तत्परा राजन् कृतवन्तो वयं तदा।
सुमन्तुर्जैमिनिश्चैव पैलश्च सुदृढव्रतः। अहञ्चतुर्थः शिष्यो वै शुको व्यासात्मजस्तथा।
एभिः परिवृतो व्यासः शिष्यैः पञ्चभिरुत्तमैः। शुशुभे हिमवत्पादे भूतैर्भूतपतिर्यथा।
वेदानावर्त्तयन् साङ्गान् भारतार्थांश्च सर्व्वशः। तमेकमनसं दान्तं युक्ता वयमुपास्महे।
कथान्तरेऽथ कस्मिंश्चित् पृष्टोऽस्माभिर्द्विजोत्तमः। वेदार्थान् भारतार्थांश्च जन्म नारायणात्तथा। १२९५०
स पूर्व्वमुक्त्वा वेदार्थान् भारतार्थांश्च तत्त्ववित्। नारायणादिदं जन्म व्याहर्त्तुमुपचक्रमे।

॥ व्यास उवाच ॥ शृणुध्वमाख्यानवरमिदमार्षेयमुत्तमं। आदिकालोद्भवं विप्रास्तपसाधिगतं मया।
प्राप्ते प्रजाविसर्गे वै सप्तमे पद्मसम्भवे। नारायणो महायोगी शुभाशुभविवर्ज्जितः।
ससृजे नाभितः पूर्व्वं ब्रह्माणममितप्रभः। ततः स प्रादुरभवदथैनं वाक्यमब्रवीत्।
मम त्वं नाभितो जातः प्रजासर्गकरः प्रभुः। सृज प्रजास्त्वं विविधा ब्रह्मन् सजडपण्डिताः। १२९५५
स एवमुक्तो विमुखश्चिन्ताव्याकुलमानसः। प्रणम्य वरदं देवमुवाच हरिमीश्वरं।
का शक्तिर्म्मम देवेश प्रजाः स्रष्टुं नमोऽस्तु ते। अप्रज्ञावानहं देव विधत्स्व यदनन्तरं।
स एवमुक्तो भगवान् भूत्वाथान्तर्हितस्ततः। चिन्तयामास देवेशो बुद्धिं बुद्धिमतांवरः।
स्वरूपिणी ततो बुद्धिरुपतस्थे हरिं प्रभुं। योगेन चैनां निर्योगः स्वयं नियुयुजे तदा।